

ge har den hårdeste beskatning af aktionærer. Danmark kommer ind på en tredjeplads.

Rapporten bygger på forholdene i 1995. I denne forbindelse er det værd at bemærke, at beskatningen af aktieudbytter og gevinster på aktier ejet i tre år eller mere er lempet med virkning fra og med 1996. I undersøgelsen lægges det således til grund, at aktieindkomst under 32.900 kr. beskattes med 30 pct. I 1996 er grænsen – på grund af pristalsreguleringen – på 33.800, og skattesatsen for beløb under grænsen er nedsat til 25 pct. Skattesatsen for beløb over grænsen er fortsat på 40 pct. Nedsættelsen af skattesatsen er udtryk for den generelle gradvise nedsættelse af personskatterne, som gennemførtes ved skattereformen.

Herudover bygger rapportens sammenligning af beskatningen i de enkelte lande, som indgår i undersøgelsen, på beskatningen af en »normalaktionær«. Denne aktionær har en aktiebeholdning på 500.000 skr. svarende til ca. 425.000 dkr. Den typiske danske aktionær har imidlertid ikke en aktiebeholdning af denne størrelsesorden. Rent faktisk er op mod 90 pct. af de danske aktionærer skattefri af avancer ved salg af aktier ejet i tre år eller mere, fordi de ligger under 100.000 kr.-grænsen (106.600 kr. i 1996).

Småaktionæren pålægges således i Danmark en beskatning på 25 pct. af aktieudbytte, og kursstigninger på aktierne kan realiseres skattefrit efter tre års ejertid. Den danske beskatning af småaktionærer må dermed betegnes som lempelig.

Det har ofte været påstået, at en lempelse af aktionærbeskatningen skulle være en forudsætning for at skabe et større folkeligt engagement i aktieinvesteringer. Således også i nærværende spørgsmål. Antagelsen er, at skatten skulle afholde danskerne fra at investere i aktier. Denne antagelse er skudt i sænk af den svenske undersøgelse.

Det er lykkedes svenskerne at skabe det folkelige aktieeventyr, som efterlyses i Danmark, hvilket har været påpeget af den danske aktionærforening.

Det kan imidlertid udledes af rapporten, at udbytter beskattes stort set på samme niveau i Danmark og i Sverige. Når det kommer til beskatning af gevinster fra salg af aktier, er der derimod en stor forskel. I Sverige beskattes gevinster, ligegyldigt hvor store de er, ligegyldigt hvor længe man har haft aktierne og uafhængigt af, hvor mange aktier man ejer. I Dan-

mark beskattes småaktionærene, som udgør langt den største del af aktionærene, ikke af gevinster på aktier, som har været ejet i tre år eller mere. Den svenske beskatning er således ikke blot noget højere end den danske beskatning, men væsentlig højere.

Ikke desto mindre har den svenske succeshistorie kunnet finde sted på trods af den hårde svenske beskatning af aktionærer. Hvorfor skulle den lempeligere danske beskatning så være en hindring for et dansk folkeligt aktieeventyr?

Rapporten giver dermed anledning til to konklusioner: For det første er den danske aktionærbeskatning såmænd ikke så slem, som det forudsættes i spørgsmålet. For det andet er det ikke beskatningen af aktieinvesteringer, der forhindrer et dansk folkeligt aktieeventyr.

Mit svar på det stillede spørgsmål er derfor, at den svenske rapport ikke viser, at der er et behov for en lempelse af den danske aktionærbeskatning. Rapporten giver mig derfor ikke anledning til at overveje afgørende ændringer af beskatningen af aktieavancer og -udbytter. Jeg kan dog tage et initiativ her og nu til at sikre et større folkeligt engagement i aktieinvesteringer. Det initiativ består i at opfordre til, at man tager ved lære af de konklusioner, som kan udledes af den svenske rapport, og stopper med at fremstille den danske aktionærbeskatning som en hindring for investering i aktier. Det kunne jo være, at en af de ting, der forhindrer et folkeligt aktieeventyr i Danmark, er, at den danske aktionærbeskatning ofte fremstilles som så hård, at man kan få det indtryk, at man er godt dum, hvis man investerer i aktier.

Spm. nr. S 2033

Til trafikministeren (19/4 96) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre, at en række danske chauffører, som bærer briller, ikke mister deres job på grund af det EU-direktiv, som træder i kraft den 1. juli 1996, og som regulerer disse forhold?«

Begrundelse

Der er efterhånden ingen grænser for, hvad EU beskæftiger sig med.